

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΟΠΥΥ-ΠΕΔΥ
(ΠΟΣΕΥΠΕΟΠΥΥ-ΠΕΔΥ)**

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑ-ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΡ.279-ΕΙΔ-2658

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 19 Τ.Κ. 10677, ΤΗΛ. 2103845732, ΦΑΞ 2103834869

Ηλεκτρονική διεύθυνση www.poseyppedy.gr email: info@poseyppedy.gr

Αθήνα 20/4/2016

ΑΠ 219

**ΑΚΥΡΗ Η ΑΠΟΛΥΣΗ με το Νόμο 4238/2014 ΓΙΑΤΡΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΕΟΠΥΥ
ΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΗΣ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ**

1. Σύμφωνα με την υπ' αριθ. **356/2016** Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών(αδημοσίευτη), το δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή 27 γιατρών του πρώην ΕΟΠΥΥ, που απολύθηκαν με το ν. 4238/2014. Οι εν λόγω γιατροί υπηρετούσαν με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εξομοιούμενοι μισθολογικά με τους μονίμους υπαλλήλους του φορέα και, παράλληλα με την παροχή υπηρεσιών στον ΕΟΠΥΥ, ο νόμος τους παρείχε, δυνάμει του αρθρ. 5 παρ. 1 εδ. β' του ν. 1204/1972, τη δυνατότητα να λειτουργούν ιδιωτικά ιατρεία και πράγματι είχαν διαμορφώσει την επαγγελματική τους σταδιοδρομία, τη φήμη και την πελατεία τους με βάση αυτό το καθεστώς, για 20 και πλέον έτη. Με το νόμο 4238/2014 τα δεδομένα αυτά ανατράπηκαν άρδην και αιφνιδίως, καθώς κλήθηκαν εντός 7 ημερών να επιλέξουν είτε την άσκηση του ελευθερίου επαγγέλματος είτε την πλήρη και αποκλειστική απασχόλησή τους στις μονάδες του δημοσίου συστήματος υγείας.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της εν λόγω απόφασης, η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, όχι μόνο δικαιολογεί αλλά **επιβάλλει τη θέσπιση μεταβατικών ρυθμίσεων** στις περιπτώσεις που ανατρέπονται επί μακρόν δημιουργηθείσες έννομες καταστάσεις υπέρ μιας κατηγορίας πολιτών, **χωρίς να υφίστανται λόγοι δημοσίου συμφέροντος** που να καθιστούν άνευ ετέρου την εφαρμογή νεότερης δυσμενέστερης ρύθμισης. Άλλωστε, αντίστοιχη είναι και η πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου της Γερμανίας.

Εν προκειμένω, το δικαστήριο έκρινε ότι αφενός αν ενάγοντες αποφάσιζαν υπέρ της άσκησης του ελευθερίου επαγγέλματος θα έχαναν μια σημαντική πηγή εισοδήματος, εν μέσω οικονομικής κρίσης, χωρίς να έχουν στη διάθεσή τους ένα έστω και σύντομο χρονικό διάστημα να προσαρμόσουν τη ζωή τους, οικονομική, επαγγελματική, οικογενειακή, στις νέες συνθήκες, αφετέρου αν επέλεγαν τη θέση στο δημόσιο σύστημα υγείας και διέκοπταν την άσκηση του ελευθερίου επαγγέλματός τους, εκτός της αυτονόητης απώλειας του μισθού τους, θα

βρισκόταν αντιμέτωποι με ποικίλες οικονομικές επιβαρύνσεις (την αχρήστευση μηχανολογικού εξοπλισμού, την αποζημίωση βοηθητικού προσωπικού τους, καταβολή μισθωμάτων λόγω λύσης της μίσθωσης). Σε κάθε περίπτωση, κατά την κρίση του δικαστηρίου, δεν υφίσταται κανένας λόγος υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που να καθιστά απαγορευτική την πρόβλεψη μεταβατικών ρυθμίσεων για το ήδη υπηρετούν ιατρικό προσωπικό του ΕΟΠΥΥ.

Συνακόλουθα, το δικαστήριο έκρινε ότι **η καταγγελία της σύμβασης εργασίας των εναγόντων γιατρών, η οποία επήλθε με τη θέση τους σε καθεστώς διαθεσιμότητας, είναι καταχρηστική και συνεπώς άκυρη**, ως αντίθετη στο δικαίωμα παροχής υπηρεσιών υγείας, στο δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και το κράτος δικαίου, τα οποία κατοχυρώνονται ρητά στο Σύνταγμα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στο δικαίωμα στην περιουσία, στη συνταγματική αρχή της οικονομικής ελευθερίας, στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και στις ρυθμίσεις του κοινοτικού και εθνικού δικαίου για την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβολής του εργοδότη, χωρίς επίσης να έχει τηρηθεί ο έγγραφος τύπος της απόλυσης και χωρίς να τους καταβληθεί αποζημίωση. Για τους λόγους αυτούς υποχρεούται το Δημόσιο να καταβάλλει στους εναγόντες **μισθούς υπερημερίας, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της εν λόγω αγωγής μέχρι την εξόφλησή τους.**

2. Επίσης, με βάση το ίδιο σκεπτικό με την ανωτέρω απόφαση, το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθ. **355/2016** απόφασή του (αδημοσίευτη) έκανε δεκτή την **αγωγή αποζημίωσης** 5 γιατρών που υπηρετούσαν με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου στο πρώην ΕΟΠΥΥ και ταυτόχρονα ασκούσαν και επαγγελματική δραστηριότητα με τη λειτουργία ιδιωτικού ιατρείου και απολύθηκαν με το ν. 4238/2014. Η απόλυση αυτή συντελέστηκε χωρίς να τους καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση, που προβλέπεται από την εργατική νομοθεσία, κατά πλήρη αντίθεση με τις διατάξεις του Συντάγματος για το δικαίωμα στην επαγγελματική ελευθερία, το δικαίωμα στην υγεία και την προστατευόμενη εμπιστοσύνη του ιδιώτη προς το κράτος.
3. Σύμφωνα με την υπ' αριθ. **41/2014** Απόφαση Αναστολών του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, η **αίτηση αναστολής μονίμων γιατρών του πρώην ΕΟΠΥΥ** που απολύθηκαν με το ν. 4238/2014 έγινε δεκτή, διότι θεωρήθηκε η αίτηση ακύρωσης της απόφασης που τους έθεσε σε διαθεσιμότητα ως προδήλως βάσιμη ως αντισυνταγματική. Ειδικότερα, το δικαστήριο έκρινε ότι ο ανωτέρω νόμος αντίκειται στο άρθρο 21 παρ. 3 του Συντάγματος, στο δικαίωμα στην υγεία κατά το μέρος που δεν προέβλεψε μεταβατικές διατάξεις για το προσωπικό που ήδη υπηρετούσε στον ΕΟΠΥΥ για την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών υγείας με αποτέλεσμα η μεταρρύθμιση να γίνεται εις βάρος των ασφαλισμένων. Ο νομοθέτης έχει την ευχέρεια για δημοσιονομικούς λόγους να κάνει αλλαγές στο σύστημα παροχών υπηρεσιών υγείας αλλά **θα πρέπει να εξασφαλίζει την πλήρη, διαρκή και αποτελεσματική παροχή υπηρεσιών υγείας ανάλογη με αυτή που είχαν οι πολίτες με το προηγούμενο καθεστώς.** Αυτή η προσωρινή έστω διακοπή υπηρεσιών, που συντελέστηκε με την άμεση απόλυση της πλειοψηφίας του προσωπικού των πολυιατρείων του ΠΕΔΥ (πρώην ΕΟΠΥΥ), δεν επιτρέπεται από το Σύνταγμα χωρίς να εξασφαλίζεται, μέσω μεταβατικών διατάξεων, η προσαρμογή του ιατρικού προσωπικού στις νέες συνθήκες, εφόσον δεν έγινε

κανένας ανακαθορισμός των συγκεκριμένων οργανικών θέσεων που να διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία του νέου συστήματος και να διαφυλαχθεί το επίπεδο της δημόσιας υγείας που υπήρχε.

Για την Εκτελεστική Γραμματεία
της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Γιατρών ΕΟΠΥΥ-ΠΕΔΥ (ΠΟΣΕΥΠΕΟΠΥΥ- ΠΕΔΥ)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Π. ΨΥΧΑΡΗΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ